

Af *Melchior* (CD) til arbejdsministeren 12. juni 1974):

„Er ministeren villig til at medvirke til — resp. tage initiativet til — en liberalisering af bestemmelserne i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. hvad angår vikarbureauers muligheder for udøvelse af deres erhverv?“

(Spm. nr. 292).

Begrundelse.

I spørgsmålet sigtes til følgende:

1. En vidtgående definition af begrebet „handels- og kontorområdet“ (§ 24, stk. 4).
2. En ændring af § 25, således at tilladelse til at drive vikarbureau ikke skal kunne indrages med blot 3 måneders varsel.

3. Dispensationsmulighed fra arbejdsministeriets bekendtgørelse af 17. april 1970, § 3, stk. 3, der begrænser varigheden af et vikaransættelsesforhold til 3 måneder.

ad 1. Det vil være mest hensigtsmæssigt at definere „handels- og kontorområdet“ som omfattende alle funktioner, der vanligvis omfattes af funktionæransat personale. Det kan ikke være meningen, at definitionen skal indsnævres af grænser, der følger tilfældige grupperinger blandt fagforeningerne.

ad 2. Vikarbureauer er nødt til at have lejemål med lang opsigelse og til at beskæftige personale og lægge budgetter og foretage investeringer på væsentligt længere sigt end 3 måneder. En teoretisk lukning med 3 måneders varsel vil derfor ramme urimelig hårdt, ligesom den faktisk er i strid med principperne for fri næring. 1 års varsel vil være mere hensigtsmæssigt.

ad 3. Selv om den i omtalte paragraf indeholdte 3 måneders grænse kan opretholdes, vil det være naturligt at give dispensationsmulighed over for tilfælde, hvor vikaren skal erstatte en medarbejder, der er borte på grund af graviditet, værnepligt eller langvarig sygdom.

Jeg skal anføre, at vikarbureauerne i Danmark nu gennem en længere årrække har udført en særdeles sober virksomhed, at de udfører en for erhvervslivet overordentlig nødvendig funktion, samt at der — efter hvad der ligger oplyst for mig — ikke findes planer om eller muligheder for at overføre vikarbureauernes arbejde til offentlig instans.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (20. juni 1974):

Det fremgår af spørgsmålets begrundelse i det under litra 2 og 3 nævnte, at der ønskes ændringer i den gældende lovgivning for vikarbureauvirksomhed og den i henhold hertil udstedte bekendtgørelse om vikarbureauer inden for handels- og kontorområdet.

Hertil kan det oplyses, at arbejdsministeriet i november 1973 anmodede arbejdsdirektoratet om at tage initiativ til nedsættelse af et udvalg i tilslutning til landsarbejdsnævnet til undersøgelse af problemerne omkring vikarbureauvirksomhed inden for handels- og kontorområdet.

Førend resultatet af dette udvalgs overvejelser foreligger, vil der ikke kunne tages stilling til spørgsmålet om at ændre de gældende bestemmelser. I øvrigt kan i denne forbindelse henvises til svaret på det i skrivelse af 21. marts 1974 fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg stillede spørgsmål nr. 19.

Når der yderligere i begrundelsen under litra 1 er ønsket en vidtgående definition af begrebet handels- og kontorområdet i arbejdsløshedslovens § 24, stk. 4, kan det oplyses, at arbejdsministeriet fra bl. a. Foreningen af Vikarbureauer i Danmark har modtaget en klage over en af arbejdsdirektoratet truffet afgørelse om, at tekniske tegnere ikke kan opfattes som vikarer i lovens forstand. Arbejdsministeriet overvejer i forbindelse hermed nærmere en fastlæggelse af begrebet handels- og kontorområdet; man vil imidlertid formentlig heller ikke på dette punkt afslutte overvejelserne, før man er blevet bekendt med resultatet af det ovenfor nævnte udvalgs arbejde.

Af *Tillisch* (FP) til handelsministeren (13. juni 1974):

„I anledning af oplysningerne i Politiken for 5. juni 1974, side 13, spørges, hvilke oplysninger handelsministeren kan give om påtænkte restriktioner for Danmarks tekstilimport fra udviklingslandene, og om folketinget får lejlighed til at tage stilling til sagen, før bindende afgørelser bliver truffet.“

(Spm. nr. 293).